

LA HISTÒRIA DE L'AMOR, de NICOLE KRAUSS

Aquesta lectura ha acabat al Llibrefòrum després d'un curiós periple. Fa dos anys em van regalar un llibre amb aquest títol: "La història de l'amor" i se'm va remoure l'estómac... massa figafior per als meus gustos. Em va estranyar que algú que em conegués bé, ho hagués fet així, però, mira, coses més estranyes passen. Tanmateix, al cap d'un any vaig tornar a rebre el mateix regal i llavors em vaig aturar a pensar que no podia ser que la mateixa obra truqués a la meua porta dos cops, amb tanta insistència. No podia seguir ignorant-la al prestatge.

I quina sorpresa quan finalment vaig emprendre'n la lectura: em va captivar el llenguatge poètic de la narració i em va fascinar la història que explicava fins que les darreres pàgines em van fer saltar les llàgrimes i tot. Certament era una o moltes històries on l'amor hi tenia un paper important. Malaguanyat títol malgrat tot. Per això vaig decidir compartir una novel·la que m'havia meravellat tant amb els membres del Llibrefòrum tot advertint abans que la portada no reflectia el tresor de les pàgines interiors.

La novel·la explica la història d'un home, Leo Gursky. Procedent d'un petit poble de Polònia, va veure desaparèixer tota la seva família a mans dels nazis i ell, un jove alegre i ple d'energia, va sobreviure tres anys fent-se totalment transparent. Aquest costum de la transparència es va instal·lar en el seu ADN i va seguir practicant-la al llarg de tota la seva existència, fins que un atac de cor el va posar en sobreavís que la vellesa donava pas a la mort. Llavors es va mirar al mirall, va veure que encara tenia entitat, va decidir somriure i va començar a recuperar el seu volum.

Paral·lelament, coneixem una altra noia, una adolescent múrria i espavilada, que es diu Alma Singer, que té un germà molt especial (es creu un escollit de Déu) i que lluita perquè la seva mare surti de l'atzucac de la tristesa on s'ha instal·lat des que el seu marit va morir.

I finalment, descobrim un altre personatge, més gris, anomenat Zvi Litvinoff, que és un escriptor reconegut per una obra que captiva qui la llegeix anomenada "La història de l'amor".

Mitjançant les tres veus descobrim la vida d'un home que ho va perdre tot: la seva terra, la seva llengua, la dona que estimava, la família que el va veure créixer, el fill al qual va haver de renunciar, la veu que tenia per crear extraordinàries narracions i els fulls que les conservaven. L'home que va perdre la veu, qualsevol rastre de la seva existència.

L'autora, Nicole Krauss, va escriure aquesta novel·la en homenatge als seus avis, tots d'origen jueu, que van malviure l'època fatídica. Segurament l'amor més gran que conté aquesta obra: el record que no permet que s'esborrin les empremtes.

És un llibre de lectura una mica complexa però que no deixa indiferent en acabar-lo i que fa reflexionar sobre la solitud i el fons enorme que hi ha en cada individu, per gris que sembli. Espero que el gaudiu si us animeu a llegir-lo.

Bona lectura!

Muntsa Farré